

Fragment książki "1001 pytań, które warto sobie zadać przed ślubem"

Wprowadzenie

W dniu mojego ślubu moja osiemdziesięciodwuletnia babcia wzięła mnie na bok i prawie szeptem powiedziała: „Kiedy wyszłam za mąż, przez pierwsze dwa lata bez przerwy płakałam!”. Kilka godzin później babcia mojego świeżo upieczonego męża podeszła do mnie i powiedziała: „Moja droga, teraz, kiedy należysz do rodziny, chciałabym się z tobą czymś podzielić”, Myślałam, że chodzi o słynny przepis na brzoskwińowe ciasto, więc zmartwiałam, gdy usłyszałam jak mówi: „Kiedy ja wyszłam za mąż, przez pierwsze dwa lata tylko płakałam!”. Jako że moja babcia nie mówi po angielsku, a babcia mojego męża nie zna ani słowa po hiszpańsku, wiedziałam, że nie zmówiły się, żeby mnie przerazić.

Słyszałam wczesniej, że pierwsze kilka lat małżeństwa to okres dostosowywania, ale będąc absolutnie zakochaną, myślałam, że „dostosowywanie” oznacza bycie z miłością mojego życia dwadzieścia cztery godziny na dobę. I to było owo dostosowywanie, najakie czekałam z niecierpliwością! Zdałam sobie sprawę, że może czekać mnie brutalne przebudzenie.

Szok „nowożeństwa” odczuliśmy z mężem w postaci przewrażliwienia na wszelkie działania tego drugiego i kłopotów ze wspólnym podejmowaniem jakichkolwiek decyzji. Kilka par, z którymi rozmawiałam, miało podobne doświadczenia. Jeden z mężów tak opisał swoje zmęczenie: „Bałem się pomóc jej w zmywaniu. Myślałem, że jeśli to zrobię, będę musiał zmywać naczynia codziennie do końca życia”.

Zauważyliśmy, że problemy, które razem z mężem udało nam się rozpracować bez trudności, to właśnie te, których się spodziewaliśmy i o których otwarcie rozmawialiśmy przed ślubem. Zdałam sobie sprawę, że bardzo niewiele osób jest w pełni przygotowanych na to, co może je spotkać w małżeństwie. Doszłam do wniosku, że przydałby się jakiś przewodnik, oparty na wziętych z życia historiach, który pomógłby parom rozmawiać o tym, w jakim stopniu partnerzy do siebie pasują, i zaplanować wspólną przyszłość. Tak narodził się pomysł napisania tego poradnika.

Kwestie poruszane w tej książce oparte są na prawdziwych przykładach i opisują przypadki separacji, wzruszające anegdoty, wyzwania i triumfy, o których słyszałam od setek par ze wszystkich możliwych środowisk. Jestem szczęśliwa, że mogę przekazać ich rady w postaci 1001 pytań, jak przyjaciel przyjacielowi.

Jak korzystać z tej książki

Ostrzeżenie: Nie próbujcie odpowiadać na wszystkie zawarte w niej pytania w ciągu jednego dnia!

Książka taka jak ta, poruszająca tak wiele spraw, może wywołać syndrom „przeładowania dociekaniem” nawet u najbardziej oddanej sobie pary, jeżeli zechce ona odpowiedzieć na choćby połowę zawartych w niej pytań w ciągu tylko jednego dnia.

Idźcie własnym tempem. Kolejność pytań jest zalecana, ale nie obowiązkowa.

Może być tak, że oboje albo któreś z was czuje się komfortowo, przerabiając tylko jeden rozdział albo jedną sekcję na raz. Możecie nawet odpowiadać na pytania w samotności, żeby potem porozmawiać o nich z waszym partnerem.

Niezależnie od tego, kiedy zdecydujecie się na rozmowę, bądźcie sami, rozluźnieni i z otwartym umysłem, w nastroju do rozmowy na tematy osobiste.

„Przeszkadzajki” w rodzaju włączonego telewizora czy rozmów z przyjaciółmi obniżają waszą wiarygodność, rozpraszając uwagę, odciągając was od refleksji i burząc atmosferę prywatności, niezbędną do udzielania przemyślanych i szczerych odpowiedzi.

Oto kilka sugestii, które pozwolą wam w pełni wykorzystać potencjał tej książki.

Na wszystkie pytania odpowiadajcie szczerze

Ta książka nie jest testem, który ma sprawdzić, na ile pytań odpowiecie podobnie. Nie ma też odpowiedzi poprawnych albo błędnych. Celem tych pytań jest ujawnienie, w jaki sposób zachowalibyście się w danych okolicznościach oraz jakie są wasze doświadczenia z przeszłości i wizje przyszłości. Nie dostosowujcie swoich odpowiedzi do tego, co, waszym zdaniem, partner chciałby usłyszeć, nie udzielajcie odpowiedzi, które brzmią bardzo dyplomatycznie, tyle że nie są do końca prawdziwe. Udzielanie nieszczerych odpowiedzi tylko po to, żeby nie prowokować konfliktu, nikomu nie wyjdzie na dobre,

Nie udzielajcie odpowiedzi za waszego partnera

W tej książce chodzi o odkrycia. Ma ona pomóc w odkryciu, kim naprawdę jesteś, kim naprawdę jest twój partner i czego spodziewacie się po waszym małżeństwie. Opanujcie pokusę odpowiadania w imieniu waszego partnera. Jeżeli pytanie dotyczy waszej opinii, nie udzielajcie odpowiedzi, której udzieliliby wasz partner. Na przykład jeśli pytanie brzmi: „Czy chcesz mieć dzieci?”, nie mów: „Jerry nie chce mieć dzieci”. Skoncentruj się na odkrywaniu, kim naprawdę TY jesteś i czego naprawdę chcesz. Tylko jeżeli poznasz prawdę o sobie, będziesz mogła/mógł zdecydować, czy twój partner/partnerka może pomóc ci w realizacji twoich marzeń i pragnień na przyszłość. A to prowadzi nas do kolejnej podpowiedzi.

Jasno określcie, czego chcecie i czego oczekujecie

Wasze odpowiedzi powinny jednoznacznie określić, czego oczekujecie od waszego małżeństwa i od siebie nawzajem. Powinny również pozwolić wam na wyrażenie tego, co jest dla każdego z was priorytetem i z jakich nawyków nie zamierzacie rezygnować. Jeżeli jesteś niereformowalnym bałaganiarzem i nie zamierzasz tego zmieniać, niech twój partner wie o tym z góry.

Nie starajcie się zmienić drugiej osoby

Słuchajcie swoich odpowiedzi, nie przerywając sobie nawzajem. Ćwiczenia przygotowane w tej książce mają pomóc wam poznać drugą osobę, a nie ją zmienić. Kiedy dojdziecie do końca tej książki, będziecie mieli do dyspozycji bezcenny zbiór opinii i odpowiedzi, które pomogą wam odpowiedzieć sobie na to najważniejsze z pytań: „Czy mogę żyć z tym, co mój partner ma do zaoferowania, nie licząc na to, że się zmieni?”.

Nie zniechęcajcie się

Jeżeli po skończeniu kilku rozdziałów stwierdzicie, że wasze odpowiedzi są różne w większości przypadków, nie rozpaczajcie. Brak różnic wcale nie jest kluczem do udanego związku. To, jak poradzicie sobie z owymi różnicami, określi długotrwałość waszego małżeństwa. Kiedy ty i twój partner nie zgadzacie się w kwestii dotyczącej któregoś z pytań, skorzystajcie ze wskazówek i podpowiedzi umieszczonych w części „Jak rozmawiać o waszych odpowiedziach”. Pomogą wam one poradzić sobie z rozbieżnościami, na które możecie natknąć się podczas wspólnej lektury.